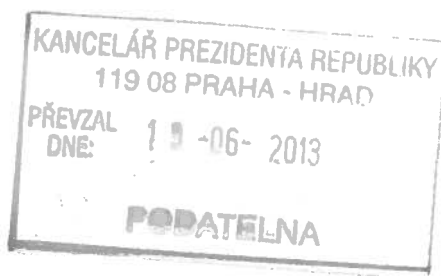

Kancelář prezidenta republiky

k rukám:

Ing. Vratislav Mynář
vedoucí kanceláře

V Praze dne 19. června 2013

Vážený pane vedoucí Kanceláře prezidenta republiky,

v plné moci Mgr. Pavla Hasenkopfa, právního konzultanta v Kanceláři prezidenta republiky, se na Vás obracím ve věci nepravdivých a částečně urážlivých výroků, kterých jste se veřejně dopustil na jeho adresu. Tento dopis je součástí naší snahy pokusit se nejdříve o zjednání nápravy mimosoudní cestou. Můj klient žádá o uvedení nepravdivých informací na pravou míru a Vaši veřejnou omluvu, jak je formulována níže v části VI, a to v deníku Právo a v Parlamentních listech obdobným způsobem, jakým byly publikovány Vaše původní výroky, a dále podrobné vysvětlení, jakým způsobem jste k Vámi zveřejněným nepravdivým informacím dospěl.

Plnou moc přikládám (příloha 1).

Pokud byste chtěl o věci jednat, jsem Vám k dispozici, nicméně Vaši odpověď očekávám nejpozději do 1. července 2013, jinak budeme nuceni přikročit k podání žaloby.

I.

V exkluzivním rozhovoru pro deník Právo, který s Vámi vedl redaktor Jiří Ovčáček a který byl zveřejněn v sobotu dne 27. dubna 2013 na titulní straně a dále na str. 7 jakožto hlavní článek celého vydání, jste mého klienta označil za jednoho ze tří jediných „pravých otců“ amnestie vyhlášené prezidentem republiky Václavem Klausem dne 1. ledna 2013, za člena „nesvaté trojice“ složené dále z panů Ladislava Jakla a Petra Hájka. Jedná se zejména o tyto Vaše výroky:

1) „Praví otcové amnestie jsou pan Jakl, pan Hájek a pan Hasenkopf, což je právník u nás na Hradě.“;

2) „Myslím, že mohu sdělit, že už i to složení napovídá, kdo jakou roli v té amnestii měl. Myslím, že když zůstaneme u těchto tří jmen, tak to jsou ti praví otcové.“

3) „Ano mohu říct, že tito tři lidé velmi intenzivně pracovali na textu amnestie pro pana prezidenta ... připravovali to celé, to znamená, že druhý článek nedomýšlel nikdo jiný než lidé z tohoto týmu“.

4) „Beru to tak, že prohlášení bylo od pana prezidenta Klause velmi gentlemanské a dělal to podle mě i v rámci ochrany té nesvaté trojice.“

Kopii příslušné pasáže článku rovněž přikládám (příloha 2).

Svá tvrzení jste zopakoval i den poté, 28. dubna 2013, tentokrát v rozhovoru pro internetový portál Parlamentní listy – článek nazvaný „*Mynář: Autorem amnestie je Klaus. Hasenkopf pracoval na zadání Jakla*“ byl zveřejněn dne 28. dubna ve 20:55 a dopustil jste se v něm, mimo jiné, následujících výroků:

5) „*Pokud jde o autorství, je pochopitelné, že autorem musí být prezident. Ten je pod tím dokumentem podepsaný. Otázka ale podle něj zní, kdo byl aktivní v té roli tvorby. A těmi, kdo se na tom aktivně podíleli, jsou ti pánové, které jsem jmenoval ...*“;

6) „*Museli najít nějakého loajálního právníka, kterého našli právě v osobě Pavla Hasenkopfa, který byl navíc v určité době vyhozen z legislativního oddělení a pan Hájek ho přikryl tím, že ho vzal do odboru pro styk s veřejností*“;

7) „*Mluvil jsem s panem doktorem Hasenkopffem v pátek, kdy mi svou aktivitu přiznal. O to více mě jeho jednání překvapuje,*“ podivuje se kancléř. Právník prý přiznal, že na pokyn Ladislava Jakla začal pracovat na amnestii. „*Obecně se o tom jednalo prý už v roce 2009, konkrétněji prý ale až na podzim roku 2012. A to mi řekl do očí v kanceláři.*“;

Tyto další výroky jste učinil přesto, že ještě během dne 27. dubna 2013 můj klient Vaše tvrzení veřejně popřel prostřednictvím krátkého rozhovoru pro Českou televizi, odvysílaného v pořadu Události ČT (3. minuta).¹

Kopii příslušné pasáže Vašeho rozhovoru pro Parlamentní listy rovněž přikládám (příloha 3), článek je nadto stále dostupný na webu² a je archivován.

Vzhledem k obsahu uvedených výroků je evidentní, že jste je učinil z titulu své pozice vedoucího Kanceláře prezidenta republiky, to ostatně v rozhovoru sám uvádíte („*Mluvíme o věcech, které jsem si zjišťoval jako kancléř Vratislav Mynář*“); za tyto výroky proto nesete odpovědnost nejen Vy osobně, ale nese ji především Kancelář prezidenta republiky.

II.

Jistě se shodneme na tom, že rozhodnutí o amnestii je svého druhu právním předpisem a *de iure* jeho autorem je český stát, prakticky prezident České republiky, kterým byl v době vydání rozhodnutí prof. Václav Klaus. Jistě se shodneme i na tom, že *de iure* jediným státním orgánem, který za toto rozhodnutí nese odpovědnost, je vláda České republiky (čl. 63 odst. 3 a 4 Ústavy). To, co veřejnost eminentně zajímá, ale není autorství právní, ale autorství ideové, tedy to, co Vy označujete pojmem „otcovství“, a dále to, kdo základní ideje amnestie, včetně abolicie, zpracoval do konkrétní legislativní podoby, tedy původcovství jednak ideové, jednak řemeslné.

Můj klient se ohrazuje jak proti tomu, že by kdy byl ideovým původcem výsledné verze amnestie, tak proti tomu, že by tyto ideje řemeslným způsobem převedl do podoby konkrétního právního předpisu. Označit mého klienta za spolupůvodce rozhodnutí o amnestii je stejně absurdní, zlovolné a zákeřné, jako kdyby někdo označil Miloše Zemana za otce kupónové privatizace pouze proto, že on sám měl po roce 1989 vlastní (ale diametrálně odlišnou) představu o privatizaci státního majetku. Stejně tak **představa, kterou měl Pavel Hasenkopf o obsahu**

¹ <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1097181328-udalosti/213411000100427/>

² <http://beta.parlamentnilisty.cz/zpravy/Mynar-Autorem-amnestie-je-Klaus-Hasenkopf-pracoval-na-zadani-Jakla-270380>

budoucí amnestie, byla diametrálně odlišná a ve své podstatě neslučitelná s její výslednou podobou.

Kromě toho, že Pavel Hasenkopf do svého návrhu promítl své vlastní názory na trestní politiku, pokusil se i „zlidštit“ Václava Klause v očích veřejnosti v okamžiku konce jeho druhého mandátu. Můj klient navrhl pouze:

- a) prominout nejkratší tresty (do 6 měsíců odnětí svobody);
- b) prominout tresty za nedbalostní trestné činy, maximálně ale 5 let z trestu odnětí svobody;
- c) poměrně zkrátit tresty za přečiny, a to v závislosti na délce uloženého trestu – čím delší trest, tím nižší by byla poměrná část (polovina nebo třetina) prominutého trestu (přečiny jsou trestné činy, za které lze uložit maximálně pětiletý trest odnětí svobody);
- d) obdobným způsobem poměrně zkrátit tresty vyhoštění a doby pro zahlazení odsouzení;
- e) tzv. privilegovaným pachatelům, tj. těhotným ženám, matkám malých dětí, osamělým rodičům, těžce nemocným a seniorům prominout vyšší poměrnou část trestu než ostatním pachatelům (dvě třetiny místo poloviny, resp. polovinu místo třetiny);
- f) bývalým československým občanům a jejich potomkům prominout celý trest vyhoštění – mělo jít o přátelské gesto vůči Slovákům a Slovenské republice;
- g) výslovně vyloučit z dosahu amnestie zvláště nebezpečné pachatele (tj. pachatele organizovaného zločinu, násilníky a recidivisty), zvláště surové pachatele (např. trestných činů spáchaných na dětech nebo seniorech) a pachatele zvláště vyjmenovaných cca tří desítek trestných činů, na které by amnestie jinak teoreticky mohla, s ohledem na relativně nízkou výši minimálního možného trestu, který lze za tyto trestné činy uložit, dosáhnout (např. pachatele znásilnění, lichvy, týrání zvířat, přijetí úplatku anebo pomluvy);
- h) přiměřeně snížit tresty pachatelům, kteří se trestného činu dopustili v afektu, tj. tresty za jednání, které by byly v mnoha zemích světa posouzeny jako přiměřená obrana nebo jednání z jiné omluvitelné pohnutky a vůbec by nebyly uloženy;
- i) prominout tresty pachatelům, v praxi zejména pachatelkám drobných úvěrových podvodů spáchaných pod vlivem neúnosné rodinné finanční situace (v praxi např. neuvedení již existujících půjček v dotazníku finančnímu ústavu);
- j) prominout tresty uložené za neoznámení nebo schvalování trestného činu a tresty za jednání spočívající výhradně v nenásilné demonstraci politického názoru;
- k) prominout tu část trestů uložených podle dnes již neplatného trestního zákona, která přesahuje trest, který by byl za stejné jednání hypoteticky uložen podle nyní platného trestního zákoníku (a napravit tak evidentní nedodělek existující v novém trestním zákoníku, kdy jsou stále vykonávány tresty uložené na delší dobu, než by bylo možno uložit dnes).

Pokud se týče abolic, můj klient navrhoval pouze:

- a) zastavit trestní stíhání, jestliže od jeho zahájení nebylo více než dva roky vůbec nařízeno

hlavní líčení,

b) zastavit taková trestní stíhání pouze pro přečiny;

c) výslovně z abolice vyloučit pachatele zvlášt' nebezpečné anebo surové,

d) výslovně z abolice vyloučit stíhání vlekoucí se pouze pro obstrukce na straně pachatele nebo jeho právního zástupce,

e) poskytnout orgánům činným v trestním řízení lhůtu do 7. března 2013, během které by měly možnost vlekoucí se trestní stíhání urychlit nebo dokončit a z dosahu abolice je tak vyloučit.

Celá amnestie, včetně abolice, měla být samozřejmě podmíněná tím, že se amnestovaní nedopustili a ani v budoucnu nedopustí další trestné činnosti.

Pavel Hasenkopf zcela jistě nenavrhoval zmírnit trest ani zastavit trestní stíhání lidí obecně označovaných jako „tuneláři“, „mafíáni“ nebo „kmoťři“ ani amnestovat žádné formy korupčního jednání nebo jiné závažné hospodářské trestné činnosti – právě naopak, jeho návrh obsahoval hned několik pojistek, které měly tento typ pachatelů z dosahu amnestie vyloučit.

Amnestie, navržená mým klientem, preferovala především pachatele sociálně slabé, popř. takové, kteří by se podle názoru mého klienta měli trestat alternativně např. doživotním zákazem činnosti, protože jejich uvěznění je v praxi v lepším případě neefektivní, v horším kontraproduktivní.

Návrh amnestie zpracovaný mým klientem a předaný 28. listopadu 2012 panu Ladislavu Jaklovi, přikládám (příloha 4).

III.

Rozhodnutí prezidenta republiky č. 1/2013 Sb., o amnestii, zejména jeho aboliční čl. II, vyvolalo mimořádně silně negativní reakci většiny české veřejnosti (pro tuto chvíli je vedlejší, zda tato negativní reakce byla originární nebo uměle vyvolaná médii a politickými oponenty Václava Klause). Zjevně proto Miloš Zeman ještě v průběhu prezidentské kampaně veřejně přislíbil „vypátrat“ původce novoroční amnestie a „představit“ je veřejnosti.

Můj klient vždy byl a je, jakožto zaměstnanec Kanceláře prezidenta republiky, loajální k instituci prezidenta republiky jako takové.

V okamžiku, kdy se prezident republiky rozhodl vše o pozadí amnestie zveřejnit, byl můj klient připraven být mu nápomocen. Poprvé jste si přál s Pavlem Hasenkopfm mluvit dne 18. dubna 2013 – poprvé nejen v této věci, ale vůbec poprvé od Vašeho jmenování do funkce dne 14. března 2013. Nakonec ke schůzce došlo až v pátek 26. dubna 2013 kolem 13. hodiny (jak se můj klient dodatečně dozvěděl, stalo se tak dva až tři dny poté, kdy jste autorizoval inkriminovaný rozhovor pro deník Právo). Můj klient předem nevěděl, o čem s ním budete chtít mluvit, zda o jeho dalším působení v KPR, o amnestii nebo o jiných pracovních záležitostech. K tématu amnestie, které jediné jste toho dne otevřel, Vám Pavel Hasenkopf sdělil:

- a) vše to, co bylo shora podáno v části II.;
- b) že se důvodně domnívá, že původcem návrhu výsledné verze amnestie je bývalý poslanec pan Zdeněk Koudelka a že tuto verzi (příloha 5) upravil do konečné, od Koudelkova návrhu už jen mírně se lišící podoby (příloha 6), pan Ladislav Jakl, a to zřejmě na základě přímých pokynů od prezidenta Václava Klause;
- c) že z návrhu Zdeňka Koudelky bylo patrné, že v podstatě jediným jeho smyslem bylo uvolnit věznice a zbavit justici kauz, se kterými není schopna pohnout;
- d) že tento návrh se mu právě proto nelíbil a proto se na jeho dalších úpravách nechtěl podílet a také nepodílel;
- e) že i přesto byl 19. prosince 2012 požádán o stanovisko k již definitivní verzi, s tím, že v ní již nesmí dělat žádné obsahové změny;
- f) že ani technické změny, které navrhl ve velmi krátkém čase, který měl k dispozici, nebyly zohledněny;
- g) že nemůže vyloučit, že vedle jeho a Koudelkova návrhu existovaly i jiné návrhy, a
- h) na Váš přímý dotaz uvedl, že mu není nic známo o účasti pana Pavla Němce, bývalého ministra spravedlnosti, ale že ji nemůže ani vyloučit.

Na Váš dotaz, zda je mu známo něco o podílu dalších zaměstnanců Kanceláře prezidenta republiky či dalších osob Vám sdělil, že nikoli, nicméně doporučil Vám ptát se, kdo provedl autorskou korekturu rozhodnutí o amnestie přímo v redakci Sbírký zákonů, a chtít vidět seznam členů tzv. Konzultativního orgánu právníckého, tj. osob, u kterých lze předpokládat, že měly blízko k bývalému prezidentu republiky a mohly tedy být nějakým způsobem též zapojeny do přípravy amnestie, popř. ho přivést nebo mu vsugerovat některé myšlenky.

Konečně Vám navrhl, že Vám dodá všechny písemné podklady, které má k dispozici. S tím jste rád souhlasil, s tím, že Vám stačí tyto dokumenty předat až v pondělí 29. dubna 2013, kdy měl Váš rozhovor pokračovat.

Během celého rozhovoru jste nijak nedal najevo nespokojenost s prací mého klienta, ani že chcete ukončit jeho pracovní poměr v Kanceláři prezidenta republiky. O Vašem již autorizovaném rozhovoru pro deník Právo jste se mu vůbec nezmiňoval. **Pavel Hasenkopf tedy neměl vůbec žádnou možnost obsah tohoto rozhovoru ovlivnit.**

Informace, které jste prostřednictvím deníku Právo sdělil celému národu, jste si musel buď vymyslet – to by znamenalo, že jste mého klienta pomluvil zcela účelově a záměrně - nebo pocházejí z jiného zdroje, velmi pravděpodobně od třetí osoby, která ve zlém úmyslu vůči Pavlu Hasenkopfovi neváhala uvést Vás v omyl.

IV.

Samostatnou pozornost si zaslouží Váš výrok ad 6) uvedený v části I. shora, který pro přehlednost a zachování kontextu ještě jednou ocituji:

„Museli najít nějakého loajálního právníka, kterého našli právě v osobě Pavla Hasenkopfa, který byl navíc v určité době vyhozen z legislativního oddělení a pan Hájek ho přikryl tím, že ho vzal do odboru pro styk s veřejností“.

Můj klient nikdy nebyl zaměstnán v odboru pro styk s veřejností (ostatně takový odbor v KPR v posledních cca 10-ti letech vůbec neexistoval – šlo o oddělení v rámci politického odboru) a jeho přímým nadřízeným nikdy nebyl pan Petr Hájek. Od podzimu 2009, krátce poté, co se ředitelkou odboru legislativy a práva stala paní Dana Římanová, můj klient pouze přijal nabídku od pana Ladislava Jakla a stal se právním konzultantem v politickém odboru, fakticky byl počítán mezi poradce prezidenta. Můj klient nikdy nestál o politickou kariéru, vždy preferoval odbornou kariéru právní, a nabídku přejít do politického odboru přijal až poté, co shledal, že z důvodů odborných i lidských není schopen spolupracovat s paní Danou Římanovou. Ta nejenže měla, podle názoru mého klienta, poměrně zásadní odborné nedostatky, ale nadto se pokoušela mého klienta šikanovat (a nejen jeho) a bránit mu v jakékoli smysluplné práci. I později se jej snažila pomlouvat, a to i mimo Kancelář prezidenta republiky.

Naopak pan Ladislav Jakl nejenže mému klientovi ponechal názorovou a tvůrčí volnost, ale jeho invenci vítal. Pouze proto se nakonec můj klient rozhodl v KPR zůstat – alternativou pro něho byl odchod z KPR, a to odchod z vlastní iniciativy – za podmínek nastavených paní Římanovou by tam jeho schopnosti zůstaly nevyužity.

V.

Všechny Vaše shora citované výroky, pokud se týkají Pavla Hasenkopfa, jsou nejen nepravdivé, ale nadto jsou vůči němu difamační:

1) Jak jsem již uvedl, novoroční amnestie vyvolala mimořádně silně negativní reakci většiny české veřejnosti. Tím, že jste mého klienta označil za jejího ideového spoluautora, a nadto jste výslovně potvrdil jeho ideové spoluautorství na nejvíce odmítaném článku II, jste jej v očích veřejnosti zařadil mezi skupinu lidí schvalujících nebo bagatelizujících závažnou hospodářskou trestnou činnost, mezi lidi schvalující korupci nebo se na ní dokonce podílející, a vyvolal jste ve veřejnosti takové nálady, které se fakticky mohly rovnat – pokud by můj klient sám včas a dostatečně razantně sám nezasáhl – jeho společenské likvidaci. Pavel Hasenkopf musel o své počestnosti přesvědčovat nejen veřejnost, ale dokonce i své příbuzné a blízké.

2) O údajném spoluautorství jste sám referoval difamačním způsobem, když jste použil výroky s jednoznačně negativní konotací, ze které se podává, že byť i jen spolupracovat na přípravě amnestie je něco odsouzeníhodného:

- „Beru to tak, že prohlášení bylo od pana prezidenta (roz. Klause) velmi gentlemanské a dělal to podle mě i v rámci ochrany té nesvaté trojice.“ (autory tedy podle Vás bylo třeba chránit);

- „Museli najít nějakého loajálního právníka ...“; (ne každý by se tedy podle Vás k přípravě takové amnestie propůjčil);

- „Mluvil jsem s panem doktorem Hasenkopffem v pátek, kdy mi svou aktivitu přiznal.“ (práce na této amnestii tedy podle Vás je natolik odsouzeníhodná, že je třeba se k ní „přiznávat“).

Tímto způsobem podání skutečností, které jsou již samy o sobě nepravdivé, jste převažující společenský negativní sentiment ještě dál posílil a zacílil i proti mému klientovi.

3) Pavel Hasenkopf se Vašimi vyjádřeními cítí difamován nejen v oblasti názorové, ale i profesní, tedy v tom, že mu přisuzujete podíl na řemeslném, legislativně technickém zpracování amnestie, a to dokonce v tomto případě podíl zásadní. Rozhodnutí o amnestii je totiž i po legislativně-technické stránce velmi nekvalitní, a pokud by se můj klient nechal teoreticky přesvědčit k tomu, aby převedl do legislativně-technické podoby takové zadání amnestie, se kterým zásadně nesouhlasí, pak by to provedl mnohem kvalitněji. Přisuzovat mu řemeslné zpracování novoroční amnestie vyjde na stejno, jako přisuzovat kvalitní značkové firmě nekvalitní, cizí šunt. Dehonestoval jste tak Pavla Hasenkopfa i v rovině odborné a ztížil jste mu tak budoucí odborné uplatnění.

4) Difamující je i Vaše vyjádření: „Museli najít nějakého loajálního právníka, kterého našli právě v osobě Pavla Hasenkopfa, který byl navíc v určité době vyhozen z legislativního oddělení a pan Hájek ho přikryl tím, že ho vzal do odboru pro styk s veřejností“. Pavel Hasenkopf nepatří a nikdy nepatřil k lidem, kteří by byli ochotni udělat cokoli bez ohledu na důsledky a na své morální zásady, nikdy nebyl alibistou, jehož jediným cílem je stůj co stůj zůstat zaměstnancem KPR a kterému nezáleží na jeho odborné ani lidské pověsti, a není člověkem, který by se neuživil i v soukromé sféře – naopak, své setrvání ve státních službách po tak dlouhou dobu vnímá jako jistý druh oběti, a to minimálně pokud se týče období od podzimu 2009.

VI.

Můj klient od Vás žádá následující omluvu spojenou s uvedením Vámi zveřejněných nepravdivých informací na pravou míru:

„Dne 27. dubna 2013 jsem prostřednictvím deníku Právo a následujícího dne prostřednictvím internetového portálu Parlamentní listy označil Mgr. Pavla Hasenkopfa za jednoho z původců novoroční amnestie prezidenta republiky prof. Václava Klause, a to vedle p. Petra Hájka a p. Ladislava Jakla. Doslova jsem uvedl, že:

- praví otcové amnestie jsou pan Jakl, pan Hájek a pan Hasenkopf;

- že tito tři lidé velmi intenzivně pracovali na textu amnestie pro pana prezidenta ... připravovali to celé, to znamená, že druhý článek nedomýšlel nikdo jiný než lidé z tohoto týmu; a

- že museli najít nějakého loajálního právníka, kterého našli právě v osobě Pavla Hasenkopfa, který byl navíc v určité době vyhozen z legislativního oddělení a pan Hájek ho přikryl tím, že ho vzal do odboru pro styk s veřejností;

Jak se následně ukázalo, tyto informace nejsou, minimálně pokud se týče Pavla Hasenkopfa, pravdivé. Je pravdou, že se na přípravách amnestie podílel, ale navrhl zcela odlišnou verzi, takovou, která by podle jeho názoru nikdy nevyvolala tak silně negativní reakce odborné i laické veřejnosti, jaké vyvolala amnestie prezidenta prof. Václava Klause, proti jejímuž obsahu se Pavel Hasenkopf ohradil už v listopadu 2012 a odmítl se na jejích přípravách dál podílet. To mi také v pátek 26. dubna 2013, během našeho jediného osobního setkání, sdělil.

Pavel Hasenkopf nenavrhoval zmírnit trest ani zastavit trestní stíhání lidí obecně označovaných jako „tuneláři“, „mafíáni“ nebo „kmoři“ ani amnestovat žádné formy korupčního jednání nebo jiné závažné hospodářské trestné činnosti. Amnestie jím navržená preferovala především pachatele sociálně slabé, např. Uvězněné těhotné ženy, osamělé rodiče, osoby vážně nemocné a seniory. S textem jeho návrhu se může každý seznámit a názor na něj si udělat zde:

<http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/pavel-hasenkopf.php?itemid=19162>

Není ani pravdou, že by pan Pavel Hasenkopf kdy byl vyhozen z legislativního oddělení, že by jej musel někdo přikrývat a že by za to Pavel Hasenkopf musel někomu být vděčný.

Bohužel jsem uvěřil zavádějícím a lživým informacím, které jsem si nijak dál neověřoval.

Tímto se panu Mgr. Pavlu Hasenkopfovi omlouvám za zveřejnění uvedených nepravdivých informací, a to jménem Kanceláře prezidenta republiky i jménem svým.“

Žádáme, abyste tuto omluvu na náklady Kanceláře prezidenta republiky zveřejnil obdobným způsobem a ve stejných periodických, v jakých jste zveřejnil Vaše lživé, resp. difamační výroky citované v části I. shora, to jest:

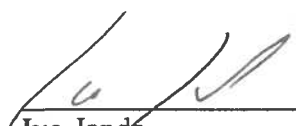
- a) v sobotním vydání deníku Právo, a to minimálně ze třetiny na titulní straně, a
- b) na internetovém portálu Parlamentní listy, a to s upoutávkou na titulní straně a s odkazem na tuto omluvu i u původního článku: „*Mynář: Autorem amnestie je Klaus. Hasenkopf pracoval na zadání Jakla*“.

VII.

Jménem svého klienta dále žádám o vysvětlení, jakým způsobem jste k Vámi zveřejněným nepravdivým informacím dospěl, a to včetně informace, že Pavel Hasenkopf „*byl navíc v určité době vyhozen z legislativního oddělení a pan Hájek ho přikryl tím, že ho vzal do odboru pro styk s veřejností*“. Vycházím z toho, že jak tuto hrubě zkreslenou informaci, tak informaci o údajném spolupůvodcovství mého klienta na novoroční amnestii, jeho údajné formě a míře nemůžete vědět z vlastní zkušenosti a musel jste je získat prostřednictvím třetí osoby, která Vás samotného uvedla v omyl. Poskytnutí těchto informací pro nás bude signálem, že Vy sám jste si všechny uvedené informace nevymyslel a nejednal vůči Pavlu Hasenkopfovi ve zlém úmyslu. Tyto informace budou případně využity pro účely trestního stíhání uvedené třetí osoby či osob.

VIII.

Pokud vyjdete mému klientovi vstříc ohledně požadavků uvedených jak v části VI, tak v části VII shora, bude to považovat za dostatečnou morální satisfakci, nebude požadovat zadostiučinění v peněžní formě a zdrží se dalších právních kroků v této oboustranně jistě nepřijemné záležitosti vůči Kanceláři prezidenta republiky i Vám osobně.

Ivo Janda
advokát na základě plné moci

Přílohy: 6 dle textu